

Nýggjárskonsert við buldur og brak

Tað buldraði og brakaði – bæði so og so – tá FUT og Kyndil nýggjárskvöld høvdu ta árligu nýggjárskonsertina í ítróttarhøllini á Hálsi. Tónleikurin var sera harður, og gekk hetta eisini fyri ein part út yvir tónleikaupplivingina. Eisini óskikkiligir ungdómar lótu restirnar av fyrverkarinum buldra og físa eftir gólvinum

Ein trúði seg næstan at vera komnan skeið nýggjárskvöld uppi í ítróttarhøllini á Hálsi, tá nýggjárskonsertin hjá FUT og Kyndil skuldi vera.

Hálvan tíma eftir, at konsertin var byrjað, var inni í høllini so tómligt, at ein hevði bestan hugin at sleppa sær avstað aftur.

Musketerarnir stóðu á pallinum og spældu, tá komið varð inn í høllina. Á gólvinum stóð ikki eitt menniskja, so ein noyddist at fara heilt fram til pallin fyri at finna útav, um nakar veruliga spældi har, ella um bert onkur tónleikur á bandi varð sendur út í ta mann-tómu høllina.

Uppi á áskoðaraplássunum sátu nøkur fá tándur, ið flestøll sóu út til at ivast í, um tey ikki bara skuldu sleppa sær til rýmingar til onnur stöð í Havni, har fólk var at finna.

Fólkið kom so við og við

Men tey flestu hildu út – hóast sera fáment – og so við og við øktist inni í høll-

ini, og tá næsti bólkurin, Ikaros, hevði verið á pallinum í eina løtu, var eitt sindur av fólki komið á gólvnið.

Sum kvöldið og konsertin leið, komu fleiri og fleiri, og hóast øll ongantið í senn vóru inni í sjálvari høllini, mundi samlaða talið liggja um eini 600 – kanska 700 – fólk á nýggjárskonsertini.

Tað næsta, ein legði til merkis, tá komið varð inn í høllina á Hálsi, var ljóðið. Sjálvandi var óivað neyðugt at fylla tað tóma rúmið í fyrstuni, men sum kvöldið leið, varð framvegis í harðara lagi. Eg meini, tá tú heldur ikki fært sambandi við síðumannin, tá tú skrálar inn í oyrni á honum, tá er tað nokk so hart.

Harða ljóðið ætla at fjala mistøkini

Og eisini vil eg partvís geva einum av áhoyrarunum rætt, ið vildi vera við, at tað harða ljóðið óivað var ætlað at fjala út yvir størstu mistøkini.

Í hvussu er hevði ljóðblandingin alla konsertina á

tamb ein stak keðiligan veikleika, og tað var, at

bassljóðini vavdust saman og komu so í bland, at bert í

Bólkurin Ikaros framfórði góðan rock-tónleik við Brandi Jacobsen á odda sum forsangara. Vinstrumegin hann á myndini gítarspælarin Hogni Zachariassen og høgrumegin bassspælarin Jens Tummas Næss

Mynd: Hómar Jan

einstøkum heilt fáum förungum bar til at fáa nakað burtur úr tí, ið fleiri av teimum góðu bassspælarunum royndu at lata frá sínum streingjum.

Tekstvenjing var ikki neyðug

Eisini bilti í onkrum förungum við blandingini av sang-røddunum. Í flestu förungum kundu solistarnir syngja eitt ella annað, ið eingin hevði fyrinevnið at skilja, tí eingin hoyrði tað. Ella sum ein útvarpsmaður yldi í oyrað á mær: – Í kvöld er ikki neyðugt at duga nakra tekstreglu uttanat, tí eingin fær nakað burtur úr tí kortini!

Eftirhondini gjørdist nóg so nógv av óynsktum gangi í høllini. Fleiri høvdu tikið fyrverkarin við sær, og av og á hoyrdust hvøllir brestir, tá okkurt við fjósi varð tveitt á gólvnið. Onkra hendinga ferð fór okkurt í gulum, bláum, grønum og reyðum litum sendandi í klingur eftir gólvinum, men í flestu förungum var torført at skilja nakran vakurleika í krúttroykinum, hóast kinesarnir óivað hava ætlað at navnarnir og alt annað at senda

til himmals um ársskiftið, skuldi brúkast til pynt.

Dyggin á framförsulunum í lagi

Tónleikaframförsulunum á konsertini bilti einki. Har var hópin av góðum tónleiki at hoyra, og má sigast, at dyggin at kalla alla tíðina var í lagi.

Á skránni var bæði nýggjur og eldri tónleikur – tann eldri gongur tó í flestu förungum ikki longur enn miðskeiðis aftur í 80-íni. Eisini vóru onkur »heimagjörð« lög at hoyra, ið ikki vóru aftan fyri nógv av tí meira kenda.

Sum sagt lögdu Musketerarnir fyri við sínum eyðkenda tónleiki. Hóast teir bert eru triggir, so sampakkar tónleikurin so væl, at tú heldur talan vera um ein stóri bólk.

Aftan á teir kom bólkurin Ikaros á pallin. Her er talan um rocktónleik á høgum stöði, ið fyrst og fremst kemur upp á pláss við fráluku røddini hjá Brandi Jacobsen.

Teimum á baki fingur Kim & Co. pallin, og mundi hetta vera ein tann mest heilstoypta framförsulan á konsertini. Slagverkssoloini í byrjanini var kærkomin variatión á konsertini.

Suðuroyingar fingur forfall

Bólkurin Revival úr Suðuroynni átti at havt tær aftan á Kim & Co., men fekk forfall, so farið varð beinanvegin til bólkinn Cosmos.

Fólk máttu ótolin bíða tvey lög, áðrenn Jákup M. Anthoniussen kom á pallin, men so sang hann eisini, so tað rungaði eftirí. Ein tann frægasta røddin, ið er til so vorðna framförslu.

Konsertin endaði um eitt-tíðina, og síðsti bólkur á pallin var Wolfgang. Teir ungu eystoyngarnir hava tikið seg nógv fram, og sigast má, at tað var sera hóskaði fyri konsertina, at teir slóktu og lótu aftur á pallinum hetta kvöldið.

Hinvegin er tað spell, at ikki fleiri hoyrdu tveir teir fyrstu bólkarnar, tá nær um einki fólk var komið á konsertina.

hj.

Leivur Thomsen og Kaj Johannesen leika í á gítari og bassi, meðan Torkil Johannesen í bakgrundini heldur trummurnar heitar. Hetta var kanska seinasta upptráðin hjá Musketerunum

Mynd: Hómar Jan